

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 338

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

47. évfolyam

2004. november 13.

Tartalom

I	<i>Kötelezően közzéteendő jogi aktusok</i>	
★	Az európai parlament és a tanács 1934/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a Dél-Afrikával való fejlesztési együttműködésről szóló 1726/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról	1
★	Az európai parlament és a tanács 1935/04/EK rendelete (2004. október 27.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről	4
★	Az európai parlament és a tanács 2004/101/EK irányelve (2004. október 27.) az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvnek a Kiotói Jegyzőkönyv projekt-mechanizmusára tekintettel történő módosításáról ⁽¹⁾	18

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1934/2004/EK RENDELETE

(2004. október 27.)

a Dél-Afrikával való fejlesztési együttműködésről szóló 1726/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 179. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

(1) A Dél-Afrikával való fejlesztési együttműködésről szóló, 2000. június 29-i 1726/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ értelmében a Bizottságnak legkésőbb 2003. október 31-ig félidős értékelést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A félidős értékelés alapján az 1726/2000/EK rendelet egyes rendelkezéseinek módosítását javasolták.

(2) A félidős értékelés magában foglalja a Dél-Afrikával való fejlesztési együttműködés végrehajtásának javítására vonatkozó elképzeléseket és javaslatokat, amelyek közül néhány már a 2002-es országos stratégiai dokumentumában is szerepelt, és amelyeket a 2003–2005 közötti időszakra vonatkozó indikatív program is figyelembe vett. Ezek többek között a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésére vonatkoznak a projekt teljes időtartamára a tervezéstől a végrehajtásig; ezen kívül magukban foglalják a közigazgatási eljárások korszerűsítését, a projekt- és a programtervezés értékelési szempontjainak javítását és azon feltételek tisztázását is, amelyek mellett a dél-afrikai Újjáépítésért és Fejlesztésért létrehozott Európai Programból (EPRD) hozzájárulás nyújtható regionális programokra.

(3) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelettel ⁽³⁾ összhangban lehetséges a Dél-Afrikai Köztársaság részére közvetlen költségvetési támogatás révén finanszírozást biztosítani. Az 1726/2000/EK rendelet azonban értelmezhető úgy is, hogy az kizárja a nem célzott költségvetési támogatást. Ezenkívül az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ második részének IV. címe különös rendelkezéseket tartalmaz a külső fellépésekről. Ezért helyénvaló az 1726/2000/EK rendeletet összhangba hozni az 1605/2002/EK, Euratom rendelettel és az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelettel ⁽⁵⁾.

(4) Az EPRD és különösen a 2000–2002 közötti időszakra vonatkozó többéves indikatív program végrehajtására figyelemmel szükséges az 1726/2000/EK rendelet kiigazítása, különösen az ágazati programok elfogadására, a költségvetési támogatásból megvalósuló finanszírozásra és a regionális együttműködéshez és integrációhoz kapcsolódó projektek és programok közös finanszírozására vonatkozóan.

(5) Az 1726/2000/EK rendelet 2000-ben lépett hatályba és 2006. december 31-ig marad hatályban. A 6. cikk (1) bekezdése azonban hároméves indikatív programtervezést ír elő. Annak érdekében, hogy a programok megfeleljenek a rendelet időbeli hatályának, négyéves indikatív programokról is rendelkezni kell.

(6) Az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között megkötött partnerségi megállapodást ⁽⁶⁾ Dél-Afrika is aláírta 2000. június 23-án Cotonouban. A megállapodáshoz csatolt 3. jegyzőkönyv meghatározza Dél-Afrika minősített jogállását a megállapodás tekintetében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2004. március 31-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2004. szeptember 13-i határozata.

⁽²⁾ HL L 198., 2000.8.4., 1. o.

⁽³⁾ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 357., 2002.12.31., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

- (7) Az 1999/753/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ jóváhagyta az Európai Közösség és tagállamai, másrésztől a Dél-Afrikai Köztársaság között létrejött, a kereskedelmi forgalomról, fejlesztésről és együttműködésről szóló megállapodás ideiglenes alkalmazását. A megállapodás X. melléklete előírja, hogy a Közösség támogatást nyújt a dél-afrikai bor- és szeszesital-ágazat szerkezetátalakításához, valamint a dél-afrikai borok és szeszes italok forgalomba hozatalához és forgalmazásához. A bor, illetve a szeszes italok kereskedelmére vonatkozó két megállapodást a 2002/51/EK ⁽²⁾, illetve a 2002/52/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ jóváhagyta. Ezért szükséges az 1726/2000/EK rendeletben biztosított pénzügyi referenciaösszeget további összeggel megemelni.
- (8) Az Európai Fejlesztési Alap Bizottsága az 1726/2000/EK rendelet alkalmazása során dél-afrikai bizottságként járt el eddig. Helyénvaló ezt a bizottságot formálisan létrehozni.
- (9) Az 1726/2000/EK rendelet 8. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy az Európai Bizottságnak konzultálnia kell a bizottsággal, ha 5 millió eurót meghaladó értékű projektek és programok tekintetében kíván finanszírozásra vonatkozó határozatokat hozni. A hatékony és eredményes pénzgazdálkodás és az eljárások racionalizálása érdekében helyénvaló ezt az összeghatárt 8 millió euróra emelni.
- (10) Az 1726/2000/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,
2. A 2. cikk (2) bekezdésének bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:
- „(2) Az e rendelet alapján végrehajtandó fejlesztési együttműködés elsősorban a cotonou-i megállapodáshoz csatolt, Dél-Afrikáról szóló 3. jegyzőkönyv 8. cikkében meghatározott együttműködési területekre összpontosul, így különösen az alábbiakra:”
3. A 4. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:
- i) az első albekezdésben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:
- „(2) A közösségi finanszírozás a következők fedezésére szolgálhat:”
- ii) az első albekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „a) állami költségvetési kiadások a politikai párbeszéd útján megállapított elsődleges fontosságú ágazatokban megvalósuló reformok és politikák végrehajtásának támogatása a legalkalmasabb eszközök felhasználásával, ideértve a költségvetési támogatást és a költségvetési segély egyéb különös formáit;”
- iii) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1726/2000/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A programok a szegénység elleni küzdelemre összpontosulnak, figyelembe veszik a korábban hátrányos helyzetű közösségek szükségleteit, valamint integrálják a fejlődés környezetvédelmi vonatkozásait és a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesülését, különös tekintettel a nők részvételének erősítésére a politika, a programozás és a végrehajtás minden szintjén. Valamennyi ilyen program során különös figyelmet kell fordítani az intézményi kapacitások erősítésére.”

- b) a cikk következő bekezdéssel egészül ki:

„4a. A regionális együttműködést és integrációt célzó egyedi projektek és programok finanszírozását az EPRD és/vagy az Európai Fejlesztési Alap (EFA) regionális támogatásai biztosítják.

A Bizottságnak törekednie kell arra, hogy a többéves indikatív program szintjén ezen két forrásból kiegyensúlyozott finanszírozást biztosítson olyan módon, hogy az EPRD a regionális együttműködéshez és integrációhoz indikatív százalékarányt rendel, hasonlóképpen ahhoz, ahogyan a cotonou-i megállapodás pénzügyi jegyzőkönyve az EFA-támogatások regionális együttműködésben és integrációban való részesedését a megállapítja.”

⁽¹⁾ HL L 311., 1999.12.4., 1. o.

⁽²⁾ HL L 28., 2002.1.30., 3. o.

⁽³⁾ HL L 28., 2002.1.30., 112. o.

4. Az 5. cikket el kell hagyni.

5. A 6. cikk helyébe a következő lép:

„6. cikk

Programozás

(1) Többéves indikatív programozást kell készíteni a dél-afrikai kormánnyal szorosan együttműködve és a 4. cikk (6) és (7) bekezdésében említett koordináció eredményeit figyelembe véve. Az indikatív programozás kidolgozása során teljes mértékben tiszteletben kell tartani a kedvezményezett fél irányításával készülő programozás alapelvét.

(2) Az egyes programozások előkészítése érdekében, a tagállamokkal folytatott fokozott koordináció keretében – ideértve a helyszíni koordinációt – a Bizottság a dél-afrikai kormánnyal együtt országos stratégiai dokumentumot készít. Ez az országos stratégiai dokumentum figyelembe veszi a 2259/96/EK rendelet és az e rendelet alapján finanszírozott tevékenységek legújabb átfogó értékelésének, valamint a tevékenységek egyéb rendszeres értékelésének eredményeit. A problémára irányuló elemzéssel egybekötve a dokumentum olyan egymással összefüggő kérdésköröket is magában foglal, mint a szegénység visszaszorítása, a nemek közötti egyenlőség, a környezetvédelem és a fenntarthatóság. Az országos stratégiai dokumentumhoz csatolni kell a többéves indikatív program tervezetét. A 2. cikkben meghatározott területek alapján korlátozott számú együttműködési ágazatot kell kiválasztani. Ezen ágazatok vonatkozásában szabályokat és kísérő intézkedéseket kell megállapítani. Lehetőség szerint teljesítménymutatókat kell kidolgozni a célkitűzések megvalósításának, és azok hatáselemzésének elősegítése céljából. A 8. cikk (1) bekezdésében említett, a fejlesztésben illetékes, földrajzi alapon meghatározott bizottság (továbbiakban: »bizottság«) megvizsgálja az országos stratégiai dokumentumot és a többéves indikatív program tervezetét. A bizottság a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint véleményét nyilváníti.

(3) A többéves indikatív programról a Bizottság és a dél-afrikai kormány folytat tárgyalásokat, és írja azt alá. A tárgyalások végeredményét tájékoztatásul meg kell küldeni a bizottságnak. Amennyiben a bizottság egy vagy több tagja kéri, a bizottság megvitatta e dokumentumot.

(4) A bizottság évente egyszer áttekinti az országos stratégiai dokumentum és a többéves indikatív program működését, eredményeit és további alkalmazhatóságát. Amennyiben az értékelések vagy az egyéb lényeges fejlemények indokolttá teszik, a bizottság felkérheti a Bizottságot arra, hogy folytasson tárgyalásokat a dél-afrikai kormánnyal a többéves indikatív program módosításairól.

(5) A Bizottság előterjesztése alapján a bizottság évente egyszer megvitatta a következő évben végrehajtandó tevékenységekre vonatkozó általános iránymutatásokat.”

6. A 7. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

7. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottságot a dél-afrikai bizottság (a továbbiakban: »bizottság«) segíti.”

b) az (5) és (6) bekezdésben az „5 millió EUR” helyébe „8 millió EUR” lép.

8. A 10. cikk (1) bekezdésében a „885,5 millió EUR” helyébe „900,5 millió EUR” lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2004. október 27-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök
A. NICOLAI

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1935/04/EK RENDELETE

(2004. október 27.)

az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokra és tárgyakra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/109/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ általános alapelveket állapított meg az említett adalékanyagok használatára vonatkozó tagállami jogszabályok közötti különbségek megszüntetése céljából, valamint az anyagok és tárgyak meghatározott csoportjaira vonatkozóan végrehajtási irányelvek elfogadását írta elő (egyedi irányelvek). Ez a megközelítés sikeresnek bizonyult, és azt folytatni kell.
- (2) A 89/109/EGK irányelv szerint elfogadott egyedi irányelvek általában olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek kevés teret hagynak a tagállamok mérlegelésére a belső jogba történő átültetés során, és emellett gyakori módosítás tárgyai, amely módosítások az egyedi irányelveknek a technológiai fejlődéshez történő gyors hozzáigazításához szükségesek. Ezért lehetővé kell tenni, hogy ezek az intézkedések rendeletek vagy határozatok formájában is megjelenhessenek. Ezzel egyidejűleg célszerű néhány további témának a szabályozás körébe történő bevonása. A 89/109/EGK irányelv helyébe ezért új jogszabályt kell léptetni.
- (3) Az ezt a rendeletet alátámasztó elv az, hogy minden olyan anyagnak vagy tárgynak, amelyet arra szántak, hogy közvetlenül vagy közvetve érintkezésbe kerüljön élelmiszerekkel, megfelelő mértékben közömbösnek kell lennie annak megakadályozására, hogy olyan mennyiségű anyag kerüljön át belőle az élelmiszerbe, amely veszélyezteti az emberi egészséget, elfogadhatatlan változást idézhet elő az élelmiszer összetételében, vagy az élelmiszer érzékszervi tulajdonságainak rosszabbodását idézheti elő.

- (4) Ellentétben az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő hagyományos anyagokkal és tárgyakkal, az élelmiszerek állapotának aktív javítására vagy fenntartására tervezett anyagok és tárgyak új típusai („élelmiszerrel érintkező aktív anyagok és tárgyak”) rendeltetésükénél fogva nem közömbösek. Az új anyagok és tárgyak más típusait arra tervezték, hogy folyamatosan jelezzék az élelmiszer állapotának változásait („élelmiszerrel érintkező intelligens anyagok és tárgyak”). Ezeknek az anyagoknak és tárgyakkal mindkét típusa érintkezésbe kerülhet élelmiszerekkel. Ezért az egyértelműség és a jogbiztonság szempontjából szükséges az élelmiszerrel érintkező aktív és intelligens anyagoknak és tárgyakkal e rendelet hatálya alá vonása, valamint a használatukra vonatkozó főbb követelmények megállapítása. A további követelményeket külön intézkedésekben kell megállapítani, amely intézkedések magukban foglalják az engedélyezett összetevő anyagok és/vagy anyagok és tárgyak pozitív listáit, és amelyeket a lehető leg hamarabb el kell fogadni.
- (5) Az élelmiszerekkel érintkező aktív anyagok és tárgyak azt a célt szolgálják, hogy szándékosan olyan „aktív” komponenseket tartalmazzanak, amelyeknek célja az élelmiszerbe történő bekerülés, vagy az élelmiszer bizonyos összetevő anyagainak abszorpciója. Ezeket meg kell különböztetni azoktól az anyagoktól és tárgyaktól, amelyeket hagyományosan arra használnak, hogy meghatározott élelmiszerek előállításánál természetes összetevő anyagaikat az élelmiszereknek átadják (például fából készült hordók).
- (6) Az élelmiszerrel érintkező aktív anyagok és tárgyak csak akkor változtathatják meg az élelmiszerek összetételét vagy érzékszervi tulajdonságait, ha ezek a változások megfelelnek az élelmiszerekre vonatkozó közösségi rendelkezéseknek, például az élelmiszer-adalékanyagokról szóló 89/107/EGK irányelv ⁽⁴⁾ rendelkezéseinek. Különösen az olyan összetevő anyagokat kell az élelmiszerekre alkalmazandó közösségi rendelkezések szerint engedélyezni, és külön intézkedésben megállapítandó egyéb szabályoknak alávetni, mint például az adalékanyagok, amelyeket szándékosan alkalmaznak egyes élelmiszerekkel érintkező aktív anyagokban és tárgyakkal azzal a céllal, hogy csomagolt élelmiszerekbe vagy azok közvetlen környezetébe kerüljenek.

⁽¹⁾ HL C 117., 2004.4.30., 1. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2004. március 31-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), és a Tanács 2004. október 14-i határozata.⁽³⁾ HL L 40., 1989.2.11., 38. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.⁽⁴⁾ A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított, az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekben felhasználásra engedélyezett élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/107/EGK tanácsi irányelv (HL L 40., 1989.2.11., 27. o.).

- Ezenkívül az élelmiszerekre vonatkozó jogszabályok szerint megfelelő jelöléssel vagy információval kell segíteni a felhasználókat az élelmiszerekkel érintkező aktív anyagok és tárgyak biztonságos és megfelelő használatában, ideértve az élelmiszerek jelölésére vonatkozó rendelkezéseket is.
- (7) Az élelmiszerekkel érintkező aktív és intelligens anyagok és tárgyak nem változtathatják meg az élelmiszer összetételét vagy érzékszervi tulajdonságait, illetve nem nyújthatnak az élelmiszer állapotáról olyan információt, amely félrevezetheti a fogyasztókat. Például az élelmiszerekkel érintkező aktív anyagok és tárgyak nem bocsáthatnak ki vagy abszorbeálhatnak olyan anyagokat, mint például az aldehidek vagy az aminok, azzal a céllal, hogy elfedjék az élelmiszer kezdődő romlását. Az ilyen változtatások, amelyek elfedhetik a megromlás jeleit, félrevezethetik a fogyasztókat, ezért nem engedhetők meg. Hasonlóképpen, azok az élelmiszerekkel érintkező aktív anyagok és tárgyak, amelyek olyan színváltozást idéznek elő az élelmiszerben, amely téves információt nyújt az élelmiszer állapotáról, félrevezethetik a fogyasztókat, ezért ezek sem engedhetők meg.
- (8) Az élelmiszerekkel történő érintkezésre szánt minden forgalomba hozott anyagnak vagy tárgynak meg kell felelni az ebben a rendeletben foglalt követelményeknek. Azokat az anyagokat és tárgyakat azonban, amelyeket régiségként árusítanak, ki kell vonni e rendelet hatálya alól, mivel azok korlátozott mennyiségben vannak jelen a piacon, ezért azoknak az élelmiszerekkel történő érintkezése is korlátozott.
- (9) Azok a bevonó- vagy borítóanyagok, amelyek az élelmiszer részét képezik és feltehetően azzal együtt kerülnek elfogyasztásra, nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Alkalmazni kell azonban ezt a rendeletet azokra a fedő- vagy borítóanyagokra, amelyek a sajtok kérgét, a feldolgozott hústermékeket vagy a gyümölcsöket fedik, de nem képezik az élelmiszer részét, és nem szánták őket az ilyen élelmiszerekkel együtt történő elfogyasztásra.
- (10) Az ennek a rendeletnek a hatálya alá tartozó anyagok és tárgyak használatára, valamint az azok gyártásában használt összetevő anyagokra vonatkozóan különböző típusú korlátozásokat és feltételeket kell meghatározni. Helyénvaló ezeket a korlátozásokat és feltételeket külön intézkedésekben megállapítani, tekintettel az anyagok és tárgyak egyes csoportjaira jellemző technikai sajátosságokra.
- (11) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatósággal („a Hatóság”) konzultációt kell folytatni az olyan rendelkezések külön intézkedésekben történő elfogadása előtt, amelyek hatással lehetnek a közegészségre.
- (12) Ha a külön intézkedések tartalmazzák azoknak az összetevő anyagoknak a listáját, amelyek közösségi felhasználását engedélyezték az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagok és tárgyak előállítása során, ezeknek az összetevő anyagoknak engedélyezésüket megelőzően biztonsági értékelésen kell átesniük. Ezeknek az összetevő anyagoknak a biztonsági értékelése és engedélyezése nem sértheti a közösségi jogok a vegyi anyagok bejegyzése, értékelése, engedélyezése és korlátozása vonatkozásában alkalmazandó követelményeit.
- (13) Az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülésre szánt anyagok és tárgyak előállítása során felhasznált összetevő anyagok biztonsági értékelésére és engedélyezésére vonatkozó nemzeti jogszabályok, rendeletek és közigazgatási intézkedések közötti különbségek akadályozhatják ezeknek az anyagoknak és tárgyaknak a szabad mozgását, továbbá egyenlőtlen és tisztességtelen versenyfeltételeket teremthetnek. Ezért szükséges egy közösségi szintű engedélyezési eljárás megállapítása. Az ilyen összetevő anyagok harmonizált biztonsági értékelésének biztosítása céljából a Hatóságnak kell elvégeznie az ilyen értékeléseket.
- (14) Az összetevő anyagok biztonsági értékelését kockázatkezelési döntésnek kell követnie arról, hogy a kérdéses összetevő anyagokat fel lehet-e venni az engedélyezett összetevő anyagok közösségi listájára.
- (15) Célszerű biztosítani e rendeletben a közigazgatási felülvizsgálat lehetőségét a Hatóság külön intézkedései vagy mulasztásai tekintetében. Ez a felülvizsgálat nem érinti a Hatóságnak a kockázatelemzésben játszott független tudományos hivatkozási pont szerepét.
- (16) A jelölés segíti a felhasználókat az anyagok és tárgyak helyes használatában. A jelölésre vonatkozó módszerek felhasználótól függően különbözhetnek.
- (17) Az 80/590/EGK bizottsági irányelv⁽²⁾ bevezetett egy szimbólumot, amely kísérheti az élelmiszerekkel történő érintkezésre szánt anyagokat és tárgyakat. Ezt a szimbólumot az egyszerűség érdekében e rendeletbe is bele kell foglalni.
- (18) Az élelmiszerekkel való érintkezésre szánt anyagok és tárgyak nyomon követhetőségét minden szakaszban biztosítani kell az ellenőrzés megkönnyítése, a hibás termékek visszahívása, a fogyasztók tájékoztatása és a felelősség megállapítása előmozdításának céljából. Szükséges, hogy a vállalkozók legalább azonosítani tudják azokat a vállalkozásokat, amelyekről és amelyek részére az anyagokat és tárgyakat szállították.

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o. Az 1642/2003/EK rendelettel (HL L 245., 2003.9.29., 4. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ A Bizottság 1980. június 9-i 80/590/EGK irányelve az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokon és tárgyakon feltüntetendő szimbólum meghatározásáról (HL L 151., 1980.6.19., 21. o.). A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

- (19) Az anyagok és tárgyak e rendeletnek való megfelelésének ellenőrzése során helyénvaló figyelembe venni a fejlődő országok és különösen a legkevésbé fejlett országok különleges igényeit. A Bizottságot az élelmiszer- és takarmány-jog, az állat-egészségügyi és az állatjólétre vonatkozó szabályoknak való megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ kötelezi a fejlődő országok támogatására az élelmiszer-biztonsággal kapcsolatban, ideértve az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagok és tárgyak biztonságát is. Az említett rendelet ezért külön rendelkezéseket állapít meg, amelyek az élelmiszerekkel kapcsolatba kerülő anyagokra és tárgyakra nézve is alkalmazandók.
- (20) Szükséges eljárásokat kialakítani védintézkedések elfogadása céljából olyan helyzetekben, amikor egy anyag vagy tárgy komoly kockázatot jelenthet az emberi egészségre.
- (21) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ a Hatóság birtokában levő dokumentumokra is alkalmazandó.
- (22) Célszerű az innovatív befektetések védelme az e rendelet szerint benyújtott kérelem alátámasztásához kapcsolódó információ- és adatgyűjtés során. A kutatások és különösen az állatkísérletek szükségtelen ismétlésének elkerülése céljából azonban engedélyezni kell az adatok megosztását, amennyiben erről az érintett felek megegyeztek.
- (23) Közösségi és nemzeti referencialaboratóriumokat kell kijelölni az analitikai eredmények magas színvonalának és egységességének előmozdítása céljából. Ezt a célt a 882/2004/EK rendelet keretei között kell elérni.
- (24) Környezetvédelmi okokból az újrafeldolgozott anyagoknak és tárgyaknak a Közösségben történő felhasználását előnyben kell részesíteni, amennyiben szigorú követelményeket állapítottak meg az élelmiszer-biztonság és a fogyasztóvédelem biztosítására. E követelményeket az I. mellékletben említett különböző anyag- és tárgycsoportok technológiai sajátosságainak figyelembevételével kell meghatározni. Előnyben kell részesíteni az újrafeldolgozott műanyagokra és műanyag tárgyakra vonatkozó szabályok harmonizációját, mivel azok felhasználása növekszik, és a nemzeti jogszabályok és rendelkezések hiányoznak vagy eltérnek egymástól. Ezért az újrafeldolgozott műanyagokra és műanyag tárgyakra vonatkozó külön intézkedés tervezetét a lehető leghamarabb elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára a jogszabályi háttérnek a Közösségben történő tisztázása céljából.
- (25) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket, valamint az I. és II. mellékletek módosításait a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi rendelettel ⁽³⁾ összhangban kell elfogadni.
- (26) A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezései megszegése esetén alkalmazandó szankciók szabályait, és biztosítják azok végrehajtását. Ezeknek a szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (27) Szükséges, hogy a vállalkozóknak elegendő idejük legyen az e rendelet által megállapított követelményekhez történő alkalmazkodáshoz.
- (28) Mivel ennek a rendeletnek a célkitűzéseit az egyes tagállamok a nemzeti jogok és rendelkezések között fennálló különbségek miatt nem képesek hatékonyan elérni, és ezért azokat közösségi szinten jobban meg lehet valósítani, a Közösség a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanabban a cikkben megállapított arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lép túl a célok eléréséhez szükséges mértéken.
- (29) A 80/590/EGK és a 89/109/EGK rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Cél és tárgy

(1) Ennek a rendeletnek a célja az, hogy biztosítsa a belső piac hatékony működését az olyan anyagoknak és tárgyaknak a Közösségben történő forgalomba hozatalával kapcsolatban, amelyeket arra szántak, hogy közvetlenül vagy közvetve érintkezésbe kerüljenek élelmiszerekkel, és ezzel egyidejűleg az emberi egészség, valamint a fogyasztóvédelem magas szintje biztosításának alapjául szolgáljon.

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o. A HL L 191., 2004.5.28., 1. o.-nak megfelelően javított rendelet.

⁽²⁾ HL 145., 2001.5.31., 43. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(2) Ezt a rendeletet az olyan anyagokra és tárgyakra kell alkalmazni – ideértve az ételminiszterrel érintkező aktív és intelligens anyagokat és tárgyakat is – (a továbbiakban „anyagok és tárgyak”), amelyek:

- a) rendeltetése késztermék állapotukban, hogy ételminiszterrel érintkezésbe kerüljenek;

vagy

- b) késztermékállapotukban már érintkezésbe kerültek ételminiszterrel, és ezt a célt szolgálják;

vagy

- c) ésszerűen elvárható, hogy késztermékállapotukban szokásos vagy előrelátható felhasználási körülményeik között érintkezésbe kerülnek ételminiszterrel, vagy alkotóelemeiket az ételminisztereknek átadják.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazható:

- a) az olyan anyagokra vagy tárgyakra, amelyeket régiségként értékesítenek;
- b) a bevonó- vagy borítóanyagokra, amelyek a sajtok kérget, a feldolgozott hústermékeket vagy a gyümölcsöket fedik, amelyek az ételminiszter részét képezik és elfogyaszthatók az említett ételminiszterrel együtt;
- c) a telepített köz- vagy magán vízműberendezésekre.

2. cikk

Fogalom meghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a 178/2002/EK rendelet vonatkozó fogalom meghatározásai alkalmazandók, a „nyomon követhetőség” és a „forgalomba hozatal” fogalom meghatározások kivételével, amelyek jelentése a következő:

- a) „nyomon követhetőség”: egy anyag vagy tárgy alkalmazása arra, hogy az előállítás, a feldolgozás és a forgalmazás valamennyi szakaszában nyomon kövessék;
- b) „forgalomba hozatal”: az anyagok vagy tárgyak értékesítés céljából történő rendelkezésre tartása, ideértve az eladásra vagy bármilyen más formájú átruházásra történő felkínálást – történjék akár ingyenesen, akár ellenérték fejében –, az eladást, a forgalmazást, illetve az átruházás egyéb formáit.

(2) A következő fogalom meghatározások szintén alkalmazandók:

- a) „ételminiszterrel érintkező aktív anyagok és tárgyak” (a továbbiakban: „aktív anyagok és tárgyak”): azok az anyagok és tárgyak, amelyek rendeltetése a csomagolt ételminiszterek eltartóságának meghosszabbítása, illetve állapotuk megtartása vagy javítása. Ezeket úgy tervezték, hogy tartalmazzanak olyan összetevő anyagokat, amelyek bizonyos anyagokat bocsátanak ki a csomagolt ételminiszterbe vagy annak közvetlen környezetébe, illetve ilyen anyagokba abszorbeálódnak;

- b) „ételminiszterrel érintkező intelligens anyagok és tárgyak” (a továbbiakban: „intelligens anyagok és tárgyak”): azok az anyagok és tárgyak, amelyek folyamatosan jelzik a csomagolt ételminiszter vagy annak közvetlen környezete állapotát;
- c) „vállalkozás”: minden olyan profitorientált vagy non-profit, illetve magán- vagy közcélú vállalkozás, amely az anyagok és tárgyak előállításának, feldolgozásának és forgalmazásának bármelyik szakaszával kapcsolatos tevékenységet végez;
- d) „vállalkozó”: azok a természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek felelősek annak biztosításáért, hogy ennek a rendeletnek a követelményeit az ellenőrzésük alatt álló vállalkozás működtetése során kielégítsék.

3. cikk

Általános követelmények

(1) Az anyagokat és tárgyakat, ideértve az aktív és intelligens anyagokat és tárgyakat is, a helyes gyártási gyakorlattal összhangban olyan módon kell gyártani, hogy azok szokásos vagy előrelátható felhasználási körülmények között alkotórészeiket ne adhassák át az ételminisztereknek olyan mennyiségben, amely:

- a) veszélyeztetheti az emberi egészséget;

vagy

- b) elfogadhatatlan változást idézhet elő az ételminiszter összetételében;

vagy

- c) az ételminiszter érzékszervi tulajdonságainak rosszabbodását idézheti elő.

(2) Egy anyag vagy tárgy jelölése, reklámozása vagy kiserelése nem tevesztheti meg a fogyasztókat.

4. cikk

Az aktív és intelligens anyagokra és tárgyakra vonatkozó különös követelmények

(1) A 3. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjának alkalmazása esetén az aktív anyagok és tárgyak előidézhetnek változásokat az ételminiszterek összetételében vagy érzékszervi tulajdonságaiban, azzal a feltétellel, hogy ezek a változások összhangban vannak az ételminiszterekre alkalmazandó közösségi szabályokkal, például az ételminiszter-adalékanyagokról szóló 89/107/EGK irányelvvel és a kapcsolódó végrehajtási intézkedésekkel, vagy – közösségi szabályozás hiányában – az ételminiszterekre alkalmazandó nemzeti szabályokkal.

(2) Az aktív és intelligens anyagokra és tárgyakra vonatkozó, külön intézkedésbe foglalt további szabályok elfogadásáig azokat az aktív és intelligens anyagokhoz és tárgyakhoz szándékosan hozzáadott összetevő anyagokat, amelyek rendeltetése az élelmiszerbe vagy az élelmiszer közvetlen környezetébe történő bekeverés, az élelmiszerekre vonatkozó közösségi szabályokkal összhangban kell engedélyezni és alkalmazni, és ezeknek meg kell felelniük ennek a rendeletnek, valamint e rendelet végrehajtási intézkedéseinek.

Ezek az összetevő anyagok a 2000/13/EK rendelet ⁽¹⁾ 6. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint összetevőnek minősülnek.

(3) Az aktív anyagok és tárgyak nem idézhetnek elő olyan változásokat az élelmiszerek összetételében vagy érzékszervi jellemzőiben, például az élelmiszer romlásának elfedésével, amelyek félrevezethetik a fogyasztókat.

(4) Az intelligens anyagok és tárgyak nem szolgáltathatnak olyan információt az élelmiszer állapotáról, amely megtévesztheti a fogyasztókat.

(5) Azokat az aktív és intelligens anyagokat és tárgyakat, amelyek már érintkezésbe kerültek élelmiszerekkel, megfelelően fel kell címkézni, hogy lehetővé tegyék a fogyasztók számára a nem ehető részek azonosítását.

(6) Az aktív és intelligens anyagokat és tárgyakat megfelelően fel kell címkézni olyan módon, hogy az jelezze az anyagok és a tárgyak aktív, illetve intelligens mivoltát.

5. cikk

Az egyes anyag- vagy tárgycsoportokra alkalmazandó külön intézkedések

(1) Az I. mellékletben felsorolt anyag- és tárgycsoportokra, valamint szükség szerint ezeknek az anyagoknak és tárgyaknak a kombinációira vagy az ezeknek az anyagoknak és tárgyaknak az előállítása során felhasznált újrafeldolgozott anyagokra és tárgyakra nézve a 23. cikk (2) bekezdésében leírt eljárás szerint külön intézkedéseket lehet elfogadni vagy módosítani.

Ezek a külön intézkedések a következőket tartalmazhatják:

a) azoknak az összetevő anyagoknak a listája, amelyek felhasználása engedélyezett az anyagok és tárgyak előállításánál;

b) az élelmiszerekkel érintkező aktív vagy intelligens anyagok és tárgyak által tartalmazott, engedélyezett összetevő anyagok listája (listái) vagy az aktív vagy intelligens anyagok és tárgyak listája (listái), és szükség szerint ezeknek az összetevő anyagoknak és/vagy az ilyen összetevő anyagokat tartalmazó anyagoknak és tárgyaknak a használatára vonatkozó különleges feltételek;

c) az a) pontban említett összetevő anyagok tisztasági szabványai;

d) különleges használati feltételek az a) pontban említett összetevő anyagokra és/vagy azokra az anyagokra és tárgyakra nézve, amelyekben ezek az összetevő anyagok felhasználásra kerülnek;

e) bizonyos összetevőknek vagy összetevőcsoportoknak az élelmiszerekbe vagy élelmiszerekre történő kioldódására vonatkozó különös határértékek, kellő figyelemmel az élelmiszerek ilyen összetevőknek való kitettségének egyéb lehetséges forrásaira is.

f) az alkotórészeknek az élelmiszerekbe vagy élelmiszerekre történő összkiválasztására vonatkozó határértékek;

g) rendelkezések, amelyek védik az ember egészségét minden olyan veszéllyel szemben, amely az anyagoknak és tárgyaknak szájjal történő érintkezéséből eredhet;

h) a 3. és 4. cikknek történő megfelelést biztosító egyéb szabályok;

i) az a)–h) pontoknak történő megfelelés ellenőrzésére szolgáló alapvető szabályok;

j) az a)–h) pontoknak történő megfelelés vizsgálatára irányuló mintavételre és vizsgálati módszerekre vonatkozó szabályok;

k) az anyagok és tárgyak nyomon követésének biztosítására irányuló külön szabályokat, ideértve az iratok megőrzési idejére vonatkozó, vagy szükség esetén a 17. cikk követelményei alóli mentességeket tartalmazó rendelkezéseket is;

l) az aktív és intelligens anyagok és tárgyak jelölésére vonatkozó további szabályok;

m) olyan rendelkezések, amelyek előírják a Bizottság számára, hogy nyilvánosan hozzáférhető Közösségi Nyilvántartást („Nyilvántartás”) hozzon létre és tartson fenn az engedélyezett összetevő anyagokra, eljárásokra, illetve anyagokra vagy tárgyakra vonatkozóan;

⁽¹⁾ Az élelmiszerek címkézésére, kiserelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 109., 2000.5.6., 29. o.). A legutóbb a 2003/89/EK irányelvvel (HL L 308., 2003.11.25., 15. o.) módosított irányelv.

n) különös eljárási szabályok, amelyek szükség szerint módosítják a 8–12. cikkeken szabályozott eljárást, vagy azt alkalmassá teszik az anyagok és tárgyak bizonyos csoportjainak és/vagy az azok előállítása során felhasznált eljárásoknak engedélyezésére, szükség szerint ideértve egy összetevő anyag, eljárás, illetve anyag vagy tárgy a kérelmezőnek címzett határozattal történő egyedi engedélyezését.

(2) Az anyagokról és tárgyokról szóló, jelenleg hatályban levő egyedi irányelveket a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell módosítani.

6. cikk

Külön nemzeti intézkedések

Az 5. cikkben említett külön intézkedések hiányában ez a rendelkezés nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti intézkedéseket tartsanak fenn vagy fogadjanak el, feltéve hogy azok összhangban vannak a Szerződés rendelkezéseivel.

7. cikk

Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság szerepe

Azokat az intézkedéseket, amelyek hatással lehetnek a közegészségre, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatósággal (a továbbiakban: „Hatóság”) folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

8. cikk

Az összetevő anyagok engedélyezésének általános követelményei

(1) Miután az 5. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) és b) pontjában említett összetevő anyagok listáját elfogadták, bárkinek, aki egy olyan összetevő anyag engedélyezését kéri, amelyet még nem vettek fel a listára, a 9. cikk (1) bekezdése szerinti kérelmet kell benyújtania.

(2) Összetevő anyagot csak akkor lehet engedélyezni, ha megfelelően és kielégítő mértékben bizonyított, hogy a külön intézkedésekben meghatározandó feltételek szerinti használat során a végső anyag vagy tárgy megfelel a 3., és amennyiben alkalmazandó, a 4. cikk követelményeinek.

9. cikk

Új anyag engedélyezésére irányuló kérelem

(1) A 8. cikk (1) bekezdésében említett engedély megszerzése a következő eljárásnak megfelelően szerint történik:

- a) a kérelmet a tagállam illetékes hatóságához kell benyújtani, csatolva a következőket:
 - i) a kérelmező neve és címe;

- ii) technikai dosszié, amely tartalmazza az anyag biztonsági kockázatának felméréséről szóló, a Hatóság által kiadandó iránymutatásokban meghatározott információkat;

- iii) a technikai dosszié összefoglalása;

b) az a) pont szerinti illetékes hatóság:

- i) az átvételt követő 14 napon belül írásban visszaigazolja a kérelmező részére a kérelem átvételét. A visszaigazolás tartalmazza a kérelem átvételének időpontját;

- ii) haladéktalanul tájékoztatja a Hatóságot;

és

- iii) a Hatóság részére elérhetővé teszi a kérelmet és a kérelmező által szolgáltatott kiegészítő információkat;

c) a Hatóság haladéktalanul tájékoztatja a tagállamokat és a Bizottságot a kérelemről, és elérhetővé teszi számukra a kérelmet és a kérelmező által szolgáltatott kiegészítő információkat.

(2) A Hatóság közzéteszi a kérelmek elkészítésére és benyújtására vonatkozó iránymutatásait⁽¹⁾.

10. cikk

A Hatóság véleménye

(1) A Hatóság az érvényes kérelem átvételét követő hat hónapon belül véleményt ad arról, hogy az összetevő anyag, annak az anyagnak vagy tárgynak a kívánt felhasználása szerint, amelyben azt felhasználták, kielégíti-e a 3., és amennyiben alkalmazandó, a 4. cikkben meghatározott biztonsági követelményeket.

A Hatóság az említett időtartamot egy maximum további hat hónappal meghosszabbíthatja. Ebben az esetben a Hatóság magyarázatot köteles adni a kérelmező, a Bizottság és a tagállamok számára a késedelemről.

⁽¹⁾ A közzététel megtörténteig a kérelmezők felhasználhatják „A Tudományos Élelmiszer-bizottságnak az összetevő anyagoknak az élelmiszerekkel érintkező anyagokban történő, engedélyezésüket megelőző felhasználásának biztonsági értékelésére irányuló kérelem előterjesztéséről szóló iránymutatásait”. – http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scf/out82_en.pdf

(2) A Hatóság szükség szerint felkérheti a kérelmezőt, hogy az általa megjelölt határidőn belül egészítse ki a kérelemhez csatolt dokumentációt. Amennyiben a Hatóság kiegészítő információt kér, az (1) bekezdésben megállapított határidőt felfüggeszti addig, amíg az ilyen információt meg nem adják. Hasonlóképpen, a határidő felfüggesztésre kerül az alatt az időtartam alatt, amely a kérelmező rendelkezésére áll írásbeli vagy szóbeli magyarázatának elkészítésére.

(3) A Hatóság véleményének elkészítéséhez:

- a) ellenőrzi, hogy a kérelmező által előterjesztett információ és dokumentáció összhangban van-e a 9. cikk (1) bekezdésének a) pontjával, amely esetben a kérelmet érvényesnek kell tekinteni, és megvizsgálja, hogy az összetevő anyag megfelel-e a 3., és amennyiben alkalmazandó, a 4. cikkben meghatározott biztonsági követelményeknek;
- b) tájékoztatja a kérelmezőt, a Bizottságot és a tagállamokat, ha a kérelem érvénytelen.

(4) Amennyiben a vélemény kedvező az értékelt összetevő anyag engedélyezése szempontjából, a vélemény az alábbiakat tartalmazza:

- a) az összetevő anyag megnevezése, ideértve annak részletes leírását is;
- és
- b) szükség esetén a minősített összetevő anyag és/vagy az azt tartalmazó anyag vagy tárgy használatának feltételeire vagy korlátozására vonatkozó ajánlások;

valamint

- c) annak felmérése, hogy a javasolt analitikai módszer alkalmas-e a kívánt ellenőrzés elvégzésére.

(5) A Hatóság a Bizottság, a tagállamok és a kérelmező részére továbbítja véleményét.

(6) A Hatóság a bizalmas információk törlését követően a 20. cikk szerint közlésezi a véleményét.

11. cikk

Közösségi engedély

(1) Az összetevő anyagok közösségi engedélyezése külön intézkedés elfogadásával történik. A Bizottság szükség szerint elkészíti a külön intézkedés tervezetét az 5. cikkben foglaltak szerint, egy vagy több, a Hatóság által engedélyezett összetevő anyag engedélyezése céljából, és meghatározza vagy megváltoztatja az említett összetevő anyag(ok) használatának feltételeit.

(2) A külön intézkedés tervezete figyelembe veszi a Hatóság véleményét, a közösségi jog vonatkozó rendelkezéseit, valamint a kérdés szempontjából fontos további jogosan felmerülő tényezőket. Amennyiben a külön intézkedés tervezete nincs összhangban a Hatóság véleményével, a Bizottság haladéktalanul köteles magyarázatot adni az eltérés okaira. Amennyiben a Bizottság nem kíván külön intézkedéstervezetet készíteni a Hatóság kedvező véleménye alapján, erről haladéktalanul tájékoztatja a kérelmezőt, és magyarázatot ad a számára.

(3) A külön intézkedés formájában az (1) bekezdés szerint megadott közösségi engedélyt a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint fogadják el.

(4) Egy összetevő anyagnak az e rendelet szerinti engedélyezését követően az engedélyezett összetevő anyagot, illetve az engedélyezett összetevő anyagot tartalmazó anyagot vagy tárgyat használó vállalkozó köteles eleget tenni az engedélyhez csatolt minden feltételnek vagy korlátozásnak.

(5) A kérelmező vagy az engedélyezett összetevő anyagot, illetve az engedélyezett összetevő anyagot tartalmazó anyagot vagy tárgyat használó bármely vállalkozó haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot minden olyan új műszaki vagy tudományos információról, amely hatással lehet az engedélyezett összetevő anyag biztonságosságának értékelésére az emberi egészség vonatkozásában. Szükség esetén a Hatóság ezt követően felülvizsgálja az értékelést.

(6) Az engedély megadása nem érinti a vállalkozónak az engedélyezett összetevő anyag, az engedélyezett összetevő anyagot tartalmazó anyag vagy tárgy, illetve az ilyen anyaggal vagy tárggyal érintkezésbe kerülő élelmiszer vonatkozásában fennálló általános polgári jogi és büntetőjogi felelősségét.

12. cikk

Az engedély módosítása, felfüggesztése és visszavonása

(1) A kérelmező vagy az engedélyezett összetevő anyagot, illetve az engedélyezett összetevő anyagot tartalmazó anyagot vagy tárgyat használó vállalkozó a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárás szerint kérheti a meglévő engedély módosítását.

(2) A kérelemhez a következőket kell csatolni:

- a) hivatkozás az eredeti kérelemre;
- b) technikai dosszié, amely a 9. cikk (2) bekezdésében említett iránymutatás szerint tartalmazza az új információkat;
- c) a technikai dosszié új, teljes összefoglalása szabványosított formában.

(3) A Hatóság saját hatáskörében, illetve valamely tagállam vagy a Bizottság kérelmére értékeli, hogy a vélemény vagy az engedély továbbra is összhangban van-e ezzel a rendelettel, szükség szerint a 10. cikkben leírt eljárás szerint cselekedve. A Hatóság szükség szerint konzultálhat a kérelmezővel.

(4) A Bizottság késelem nélkül megvizsgálja a Hatóság véleményét, és elkészíti a meghozandó külön intézkedés tervezetét.

(5) Az engedélyt módosító külön intézkedés tervezetében meg kell határozni az említett engedélyhez csatolt használati feltételek és, szükség szerint, a korlátozások minden szükséges változását.

(6) Az engedély módosításáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról rendelkező végleges külön intézkedést a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint kell elfogadni.

13. cikk

A tagállamok illetékes hatóságai

Minden tagállam köteles bejelenteni a Bizottságnak és a Hatóságnak annak az illetékes nemzeti hatóságnak vagy hatóságoknak a nevét, címét és kapcsolattartóját, amely a területén hatáskörrel rendelkezik a 9–12. cikk szerinti engedélyezési kérelmek fogadására. A Bizottság közzéteszi az e cikk szerint megnevezett illetékes nemzeti hatóságok nevét, címét és kapcsolattartóját.

14. cikk

Közigazgatási felülvizsgálat

A Bizottság saját hatáskörében, illetve egy tagállam vagy bármilyen közvetlenül és személyesen érintett személy kérelmére felülvizsgálhat minden, e rendelet alapján meghozott aktust, vagy az e rendelettel a Hatóságra ruházott jogkör gyakorlásának elmulasztását.

A közigazgatási felülvizsgálatra vonatkozó kérelmet a Bizottsághoz kell benyújtani attól a naptól számított két hónapon belül, amelyen az érintett fél tudomást szerzett a kérdéses aktusról vagy mulasztásról.

A Bizottság két hónapon belül döntést hoz, amelyben szükség szerint kötelezi a Hatóságot intézkedésének visszavonására vagy az intézkedés elmulasztásának orvoslására.

15. cikk

Jelölés

(1) Az 5. cikkben említett külön intézkedések sérelme nélkül, azokat az anyagokat vagy tárgyakat, amelyek a forgalomba hozataluk időpontjában még nem kerültek érintkezésbe élelmiszerekkel, a következőknek kell kísérsniük:

a) az „élelmiszerekkel érintkező” szavak, vagy az azok használatára szerinti különös megjelölés, mint például kávéfőző, borosüveg, leveseskanál, vagy a II. melléklet szerinti szimbólumot;

és

b) szükség szerint a biztonságos és megfelelő használatához szükséges, betartandó különös utasítások;

és

c) a Közösségben letelepedett, a forgalomba hozatalért felelős gyártó, feldolgozó vagy értékesítő nevét vagy cégnevét, illetve mindkét esetben a címét vagy bejegyzett székhelyét;

és

d) olyan megfelelő jelölést vagy azonosítást, amely lehetővé teszi az anyag vagy tárgy nyomon követését a 17. cikkben meghatározottak szerint;

és

e) aktív anyagok és tárgyak esetében információt az engedélyezett használatról vagy használatokról, és egyéb lényeges információt, mint például az aktív összetevő anyagból származó anyag nevét és mennyiségét, hogy az anyagokat és tárgyakat használó élelmiszeripari vállalkozónak lehetősége legyen minden egyéb, az élelmiszerekre vonatkozó közösségi rendelkezésnek vagy annak hiányában nemzeti rendelkezésnek való megfelelésre, ideértve az élelmiszerek jelölésére vonatkozó rendelkezéseket is.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett információ szolgáltatása azonban nem kötelező az olyan tárgyak esetében, amelyeket jellegüknél fogva kétséget kizáróan arra szántak, hogy élelmiszerekkel kerüljenek érintkezésbe.

(3) Az (1) bekezdés által kért információknak szembeűnőnek, könnyen olvashatóknak és eltávolíthatatlannak kell lennie.

(4) Az anyagok és tárgyak kiskereskedelmi értékesítése tilos, ha az (1) bekezdés a), b) és e) pontja által kért információt nem olyan nyelven adták meg, amely a vásárlók számára könnyen érthető.

(5) Saját területén az a tagállam, amelyben az anyagot vagy tárgyat értékesítik, a Szerződés rendelkezéseivel összhangban előírhatja, hogy ezeket a jelölési követelményeket egy vagy több olyan nyelven kell teljesíteni, amelyet e tagállam a Közösség hivatalos nyelvei közül meghatároz.

(6) A (4) és (5) bekezdés nem akadályozza meg azt, hogy a jelölési követelményeket több nyelven teljesítsék.

(7) A kiskereskedelmi értékesítés szakaszában az (1) bekezdés szerint kért információt a következőkön kell feltüntetni:

a) az anyagokon és tárgyakon vagy azok csomagolásán;

vagy

b) az anyagokhoz és tárgyakhoz vagy azok csomagolásához csatolt címkéken;

vagy

c) az anyagok és tárgyak közvetlen környezetében elhelyezett olyan tájékoztatón, amely jól látható a fogyasztók számára; az (1) bekezdés c) pontjában említett információk esetében azonban ez a lehetőség csak akkor áll fenn, ha technikai okokból az azt tartalmazó címkét sem az előállítási, sem az értékesítési szakaszban nem lehet az anyagokhoz és tárgyakhoz erősíteni.

(8) A kiskereskedelmi értékesítéstől eltérő értékesítési szakaszokban az (1) bekezdésben említett információt a következőkön kell feltüntetni:

a) a kísérődokumentumokon;

vagy

b) a címkéken vagy a csomagoláson;

vagy

c) magukon az anyagokon és tárgyakon.

(9) Az (1) bekezdés a), b) és e) pontjaiban előírt információt csak azokon az anyagokon és tárgyakon lehet feltüntetni, amelyek megfelelnek:

a) a 3., és amennyiben alkalmazandó, a 4. cikkben meghatározott követelményeknek;

és

b) az 5. cikkben említett külön intézkedéseknek, vagy ezek hiányában az ezekre az anyagokra és tárgyakra alkalmazandó bármilyen nemzeti rendelkezésnek.

16. cikk

Megfelelőségi nyilatkozat

(1) Az 5. cikkben említett külön intézkedéseknek elő kell írniuk, hogy az ilyen intézkedések hatálya alá tartozó anyagokhoz és tárgyakhoz írásbeli nyilatkozatot kell csatolni, amely jelzi, hogy ezek az anyagok és tárgyak megfelelnek a rájuk alkalmazandó szabályoknak.

A megfelelés igazolásához szükséges megfelelő dokumentumoknak rendelkezésre kell állniuk. Ezeket a dokumentumokat az illetékes hatóság kérésére be kell mutatni.

(2) Külön intézkedések hiányában ez a rendelet nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az anyagok és tárgyak megfelelési nyilatkozataira nézve nemzeti rendelkezéseket tartanak hatályban vagy fogadjanak el.

17. cikk

Nyomon követhetőség

(1) Az anyagok és tárgyak nyomon követhetőségét minden szakaszban biztosítani kell, az ellenőrzés, a hibás termékek visszahívása, a fogyasztók tájékoztatása és a felelősség megállapítása megkönnyítése céljából.

(2) A technológiai megvalósíthatóságra kellő figyelemmel a vállalkozóknak olyan rendszerekkel és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyek lehetővé teszik azoknak a vállalkozásoknak az azonosítását, amelyek részére az e rendeletnek és e rendelet végrehajtási intézkedéseinek a hatálya alá tartozó anyagokat és tárgyakat, valamint szükség szerint az azok előállítása során felhasznált összetevő anyagokat és termékeket szolgáltatták. Ezt az információt kérésre be kell mutatni az illetékes hatóságok részére.

(3) A Közösség piacára bocsátott anyagoknak és tárgyaknak azonosíthatóknak kell lenniük egy olyan megfelelően kialakított rendszer által, amely lehetővé teszi azok – jelölés, illetve a vonatkozó dokumentumok vagy információ útján történő – nyomon követését.

18. cikk

Védintézkedések

(1) Ha egy tagállam új információ vagy a meglévő információ újraértékelése eredményeként megalapozottan arra a következtetésre jut, hogy egy anyag vagy tárgy használata veszélyezteti az emberi egészséget, annak ellenére, hogy az megfelel a vonatkozó külön intézkedéseknek, ideiglenesen felfüggesztheti vagy korlátozhatja a kérdéses rendelkezéseknek a területén történő alkalmazását.

A tagállam köteles haladéktalanul tájékoztatni erről a többi tagállamot és a Bizottságot, és indokolnia kell a felfüggesztést vagy korlátozást.

(2) A Bizottság a lehető leghamarabb, szükség szerint a Hatóság véleményének beszerzését követően, a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében megvizsgálja az e cikk (1) bekezdésében említett tagállam által felhozott indokokat, haladéktalanul véleményt alkot, és megteszi a megfelelő intézkedéseket.

(3) Ha a Bizottság úgy véli, hogy az (1) bekezdésben említett nehézségek orvoslása és az emberi egészség védelme céljából a vonatkozó külön intézkedések módosítása szükséges, ezeket a módosításokat a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint fogadják el.

(4) Az (1) bekezdésben említett tagállam addig tarthatja fenn a felfüggesztést vagy korlátozást, ameddig a (3) bekezdésben említett módosításokat elfogadják, vagy a Bizottság úgy dönt, hogy nem fogad módosításokat.

19. cikk

Dokumentumokhoz való hozzáférés

(1) Az engedélyezés iránti kérelmeket, a kérelmezőktől származó kiegészítő információkat, valamint a Hatóság véleményét – a bizalmas információk kivételével – a 178/2002/EK rendelet 38., 39. és 41. cikkével összhangban a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(2) A tagállamok a dokumentumokhoz történő hozzáférésre irányuló, az e rendelet szerint fogadott kérelmeket az 1049/2001/EK rendelet 5. cikke szerint kezelik.

20. cikk

Titoktartás

(1) A kérelmező megjelölheti, hogy a 9. cikk (1) bekezdése, a 10. cikk (2) bekezdése és a 12. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott mely információ kezelendő bizalmasan, mivel annak nyilvánosságra hozatala nagymértékben sértené versenyhelyzetét. Ez utóbbit hitelt érdemlően igazolni kell.

(2) A következőkre vonatkozó információk nem tekinthetők bizalmasnak:

- a) kérelmező neve és címe, valamint az összetevő anyag kémiai neve;
- b) az összetevő anyag biztonságosságának megállapításához közvetlenül kapcsolódó információk;
- c) az analitikai módszer vagy módszerek.

(3) A Bizottság a kérelmezővel folytatott konzultációt követően meghatározza, hogy melyik információt kell bizalmasan kezelni, és döntéséről tájékoztatja a kérelmezőt és a Hatóságot.

(4) A Hatóság – kérésre – a birtokában levő valamennyi információt kiadja a Bizottság és a tagállamok részére.

(5) A Bizottság, a Hatóság és a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az általuk az e rendelet szerint kapott információk megfelelő bizalmas kezelésének biztosítása céljából, kivéve azokat az információkat, amelyeket az emberi egészség védelme céljából kell nyilvánosságra hozni, ha a körülmények így kívánják.

(6) Ha egy kérelmező visszavon vagy visszavont egy kérelmet, a Hatóság, a Bizottság és a tagállamok tiszteletben tartják a szolgáltatott kereskedelmi és ipari információ bizalmasságát, ideértve a kutatási-fejlesztési információkat, valamint azokat az információkat is, amelyek bizalmas jellegében a Bizottság és kérelmező között nincs egyetértés.

21. cikk

A meglévő adatok megosztása

A 9. cikk (1) bekezdése, a 10. cikk (2) bekezdése és a 12. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott kérelemben szereplő információt egy másik kérelmező előnyére fel lehet használni, feltéve hogy a Hatóság úgy véli, hogy az összetevő anyag azonos az eredeti kérelemben szereplő összetevő anyaggal, ideértve annak tisztasági fokát és szennyező anyagai természetét is, és a másik kérelmező megállapodott az eredeti kérelmezővel arról, hogy ezek az információk felhasználhatók.

22. cikk

Az I. és a II. melléklet módosításai

Az I. és a II. melléklet módosításait a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint fogadják el.

23. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelet 58. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott időtartam három hónap.

(3) A bizottság megállapítja saját eljárási szabályzatát.

24. cikk

Vizsgálati és ellenőrzési intézkedések

(1) A jelen rendelet betartatása érdekében a tagállamok hivatalos ellenőrzéseket végeznek az élelmiszerek és takarmányok hatósági ellenőrzését szabályozó közösségi jog vonatkozó rendelkezései szerint.

(2) Szükség szerint, a Bizottság kérelmére a Hatóság közreműködik a mintavételre és vizsgálatokra vonatkozó technikai iránymutatás kidolgozásában, hogy elősegítse az (1) bekezdés alkalmazására vonatkozó összehangolt szemléletmód kialakítását.

(3) Az élelmiszerekkel történő érintkezésre szánt anyagok és tárgyak közösségi referencialaboratóriuma, valamint a nemzeti referencialaboratóriumok, amelyeket a 882/2004/EK rendelet szerint hoznak létre, segítik a tagállamokat az (1) bekezdés alkalmazásában azáltal, hogy hozzájárulnak a vizsgálati eredmények jó minőségének és egységességének eléréséhez.

25. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják e rendelet rendelkezéseinek megsértésére alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden intézkedést megtesznek a szabályok végrehajtásának biztosításához. A megállapított szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok 2005. május 13-ig közlik a Bizottsággal a vonatkozó rendelkezéseket, továbbá késedelem nélkül közlik a Bizottsággal az azokat érintő utólagos módosításokat.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2004. október 27-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BORRELL FONTELLES

26. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 80/590/EGK irányelv és a 89/109/EGK irányelv hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre vonatkozó hivatkozásokat az erre a rendeletre történő hivatkozásként, és a III. mellékletben foglalt megfelelési táblázzal összhangban kell értelmezni.

27. cikk

Átmeneti rendelkezések

Azok az anyagok és tárgyak, amelyeket 2004 december 13-át megelőzően jogszerűen hoztak forgalomba, a készletek kimerüléséig forgalmazhatók.

28. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 17. cikk 2006. október 27-től alkalmazandó.

a Tanács részéről
az elnök
A. NICOLAI

I. MELLÉKLET

Azoknak az anyag- és tárgycsoportoknak a felsorolása, amelyek külön intézkedések hatálya alá tartozhatnak

1. Aktív és intelligens anyagok és tárgyak
 2. Ragasztók
 3. Kerámiák
 4. Parafa
 5. Gumik
 6. Üveg
 7. Ioncserélő gyanták
 8. Fémek és ötvözetek
 9. Papír és kartonpapír
 10. Műanyagok
 11. Nyomdafestékek
 12. Regenerált cellulóz
 13. Szilikonok
 14. Textíliák
 15. Lakkok és bevonóanyagok
 16. Viaszok
 17. Fa
-

II. MELLÉKLET

Szimbólum

—

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

89/109/EGK irányelv	E rendelet
1. cikk	1. cikk
–	2. cikk
2. cikk	3. cikk
–	4. cikk
3. cikk	5. cikk
–	7. cikk
–	8. cikk
–	9. cikk
–	10. cikk
–	11. cikk
–	12. cikk
–	13. cikk
–	14. cikk
4. cikk	–
6. cikk	15. cikk
–	16. cikk
–	–
–	17. cikk
5. cikk	18. cikk
7. cikk	6. cikk
–	19. cikk
–	20. cikk
–	21. cikk
–	22. cikk
8. cikk	–
9. cikk	23. cikk
–	24. cikk
–	–
–	25. cikk
10. cikk	26. cikk
–	27. cikk
11. cikk	–
12. cikk	–
–	–
13. cikk	28. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	–
III. melléklet	III. melléklet
80/590/EGK irányelv	E rendelet
Melléklet	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2004/101/EK IRÁNYELVE

(2004. október 27.)

az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvnek a Kiotói Jegyzőkönyv projekt-mechanizmusára tekintettel történő módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával való konzultációt követően,

a szerződés 251. cikkében előírt eljárásnak megfelelően eljárva ⁽²⁾,

mivel:

(1) A 2003/87/EK irányelv ⁽³⁾ létrehozta az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmének kereskedelmi rendszerét (a továbbiakban: „közösségi rendszer”) az üvegházhatású gázok kibocsátása csökkentésének költséghatékony és gazdaságilag eredményes módon történő előmozdítása céljából, felismerve azt, hogy hosszú távon az üvegházhatású gázok globális kibocsátását az 1990-es szintekhez képest körülbelül 70 %-kal kell csökkenteni. Az irányelv hozzá kíván járulni a Közösségnek és tagállamainak az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló, 2002. április 25-i 2002/358/EK tanácsi határozat által jóváhagyott Kiotói Jegyzőkönyv keretében – az emberi eredetű, üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozólag – tett kötelezettségvállalásainak teljesítéséhez ⁽⁴⁾.

(2) A 2003/87/EK irányelv kimondja, hogy a projektalapú mechanizmusból eredő egységek – a 2005-től esedékes köteleességek teljesítése érdekében történő – elismerése növelni fogja az üvegházhatású gázok globális kibocsátáscsökkentése megvalósításának költséghatékonyágát; továbbá, hogy az elismerést a kiotói projektalapú mechanizmusokat – ideértve az Együttes Végrehajtást (Joint Implementation, JI) és a Tiszta Fejlesztési Mechanizmust (Clean Development Mechanism, CDM) – az üvegházhatású gázok kibocsátásának közösségi kereskedelmi rendszerével összekötő rendelkezések állapítják meg.

(3) A kiotói projektalapú mechanizmusoknak a közösségi rendszerrel való összekapcsolása és ezzel egyidőben a közösség környezetvédelmi integritásának védelme lehetőséget biztosít a Kiotói Jegyzőkönyv 6. és 12. cikke szerint megengedett projekttevékenységből eredő kibocsátási egységek – a tagállamok 2003/87/EK irányelv 12. cikk (3) bekezdésében foglalt kötelességeinek teljesítése érdekében történő – felhasználására. Ez a közösségi rendszeren belül az olcsó megfelelési lehetőségek változatosságának növekedését eredményezi, amely a Kiotói Jegyzőkönyvnek való megfelelés általános költségeinek csökkenéséhez vezet, miközben javítja az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei közösségi piacának likviditását. A JI egységek keresletének ösztönzésével a közösségi vállalatok várhatóan be fognak fektetni a fejlett, környezetvédelmileg megalapozott technológiák és know-how fejlesztésébe és átvételébe. A CDM-egységek iránti kereslet ösztönzésével pedig a CDM-projekteknek otthont adó fejlődő országok segítséget kapnak fenntartható fejlődési céljaik eléréséhez.

(4) A kiotói projektalapú mechanizmusoknak a Közösség és tagállamai, valamint a közösségi rendszeren kívül eső vállalatok és magánszemélyek által történő használatán túlmenően a mechanizmusokat olyan módon kellene a közösségi rendszerhez kapcsolni, hogy az biztosítsa az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének (UNFCCC) és a Kiotói Jegyzőkönyvnek, valamint az azok alapján később elfogadott határozatoknak, illetve a közösségi rendszer célkitűzéseinek és felépítésének és a 2003/87/EK irányelv rendelkezéseinek való megfelelést.

(5) A tagállamok az üzemeltetők számára engedélyezhetik 2005-től az igazolt kibocsátáscsökkentők (CER) és 2008-tól a kibocsátáscsökkentési egységek (ERU) közösségi rendszerben való használatát. A CER-ek és az ERU-k üzemeltetők általi használata 2008-tól nem haladhatja meg az egyes

(1) HL C 80., 2004.3.30., 61. o.

(2) Az Európai Parlament 2004. április 20-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), valamint a Tanács 2004. szeptember 13-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(3) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

(4) HL L 130., 2002.5.15., 1. o.

tagállamok nemzeti kiosztási tervében az egyes létesítményekre vonatkozóan meghatározott kiosztás százalékos arányát. A felhasználás egy egységnek egy CER-ért vagy egy ERU-ért cserébe történő kiadásával és azonnali visszaidővel történik. Az egy CER-ért vagy egy ERU-ért cserébe kiadott egység ennek a CER-nek vagy ERU-nak felel meg.

(6) A 2003/87/EK irányelv 19. cikke (3) bekezdésének és az üvegházhatású gázok Közösségen belüli kibocsátásának ellenőrzését szolgáló rendszerről és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról szóló, 2004. február 11-i 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően elfogadandó, a jegyzékek egységesített és biztonságos rendszerére vonatkozó bizottsági rendelet a jegyzékek rendszerében meghatározza a CER-eknek a 2005–2007 közötti időszakban és azt követően történő használatára vonatkozó, valamint az ERU-knak a 2008–2012 közötti időszakban és azt követően történő használatára vonatkozó lényeges folyamatokat és eljárásokat.

(7) Minden tagállam – kellő figyelemmel a Kiotói Jegyzőkönyv és a Marakeshi Megállapodások vonatkozó rendelkezéseire – az azokban foglalt arra vonatkozó követelmények teljesítése érdekében, hogy a mechanizmusok használata a hazai cselekvések kiegészítéseként szolgáljon, maga határozza meg a projekttevékenységekből eredő CER-ek és ERU-k használatára vonatkozó korlátokat. A hazai cselekvések tehát a megtett erőfeszítések lényeges elemét alkotják meg.

(8) A UNFCCC-vel és a Kiotói Jegyzőkönyvvel, valamint az azok alapján később elfogadott határozatokkal összhangban a tagállamoknak tartózkodniuk kell a nukleáris létesítményekből eredő CER-ek és ERU-k – a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikk (1) bekezdésében és a 2002/358/EK határozatban foglalt kötelezettségvállalások teljesítése érdekében történő – használatától.

(9) Az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott 15/CP.7 és 19/CP.7 határozat hangsúlyozza, hogy a környezetvédelem integritását többek között a mechanizmusokra vonatkozó megfelelő rendelkezésekkel, szabályokkal és iránymutatásokkal, a földhasználatra, a földhasználat megváltoztatására és az erdészeti tevékenységekre vonatkozó megfelelő és szigorú elvekkel és szabályokkal kell elérni, valamint, hogy a megszakítás, az additionalitás és a szivárgás kérdéseit, valamint a bizonytalanságokat és a gazdasági-társadalmi, valamint környezeti behatásokat – ideértve az erdőtelepítési és az erdő-visszatelepítési projekttevékenységekkel társított, a

biodiverzitásra és a természetes ökoszisztémákra irányuló behatásokat – figyelembe kell venni. Az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott határozatokkal összhangban a Bizottságnak – annak érdekében, hogy az üzemeltetők számára 2008-tól engedélyezze a földhasználati, a földhasználat-megváltoztatási és az erdészeti projekttevékenységekből eredő CER-eknek és ERU-knak a közösségi rendszerben történő felhasználását – a 2003/87/EK irányelv 2006-os felülvizsgálata során meg kell vitatnia az egységek ideiglenes jellegével kapcsolatos technikai rendelkezéseket, a 17/CP.7 határozatban megállapított, a földhasználati, a földhasználat-megváltoztatási és az erdészeti projekttevékenységekre vonatkozó 1 %-os elfogadási korlátot, a géntechnológiával módosított szervezetek és a potenciálisan invazív idegen fajok az erdőtelepítési és az erdő-visszatelepítési projekttevékenységekből eredő használatához kapcsolódó lehetséges kockázatok felmérésének eredményére vonatkozó rendelkezéseket.

(10) A kétszeres elszámolás elkerülése érdekében a CER-eket és az ERU-kat nem szabad a Közösségen belüli olyan projekttevékenységek eredményeként kiadni, amelyek maguk is a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó létesítményekből eredő kibocsátások csökkentéséhez vagy korlátozásához vezetnek, kivéve ha a tagállamok az ERU-k vagy a CER-ek származására vonatkozó jegyzékekből egyező számú egység kerül törlésre.

(11) A vonatkozó csatlakozási szerződésekkel összhangban az Unióhoz csatlakozó országokban folytatott projekttevékenységek alapelemeinek meghatározásakor a közösségi vívmányokat figyelembe kell venni.

(12) Az a tagállam, amely magán-, vagy közintézmények számára engedélyezi a projekttevékenységekben való részvételt, ugyanúgy felelős az UNFCCC-ben és a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt kötelezettségek teljesítéséért, és ezért biztosítani kell, hogy az ilyen jellegű részvétel összeegyeztethető az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott vonatkozó iránymutatásokkal, szabályokkal és eljárásokkal.

(13) Az UNFCCC-vel, a Kiotói Jegyzőkönyvvel, valamint bármely, ezek végrehajtását szolgáló, később elfogadott határozattal összhangban a Bizottságnak és a tagállamoknak a fejlődő országokban és a gazdaságilag átalakuló országokban támogatniuk kell a kapacitásfejlesztő tevékenységeket annak érdekében, hogy ezek az országok saját fenntartható fejlődési stratégiájukat segítő módon, teljes mértékben kihasználhassák a JI-k és a CDM-ek által nyújtott előnyöket. A Bizottságnak az e téren tett erőfeszítéseket felül kell vizsgálnia, és azokról jelentést kell készítenie.

(14) Az OECD és a Világbank Nagy Gátak Világbizottsága a 2000-es, „Gátak és fejlődés. A döntéshozatal új kerete” című záróbeszámolójában meghatározta az annak megítéléséhez szükséges kritériumokat és iránymutatásokat, hogy a vízerőműprojektek kedvezőtlenül hatnak-e a környezetre, illetve a társadalomra.

(¹) HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

(15) A JI- és a CDM-projekttevékenységekben való részvétel önkéntes, ezért a vállalatok környezetvédelmi és társadalmi felelősségét és elszámoltathatóságát – a Fenntartható Fejlődés Világ-csúcstalálkozó végrehajtási tervének 17. cikkével összhangban – meg kell erősíteni. E tekintetben a vállalatokat ösztönözni kell azon JI és CDM tevékenységek társadalmi és környezetvédelmi teljesítményeinek javítására, amelyekben az adott vállalatok maguk is részt vesznek.

(16) Az olyan projekttevékenységre vonatkozó információt, amelyekben valamely tagállam részt vesz vagy magán- vagy közintézmények részvételét engedélyezi, a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(17) A kibocsátási egységek kereskedelméről, illetve a projekttevékenységekből származó egységek felhasználásáról szóló jelentéseiben a Bizottság említést tehet a villamosenergia-piacra gyakorolt hatásokra.

(18) A Kiotói Jegyzőkönyv hatálybalépését követően a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy alá lehet-e írni megállapodásokat a Kiotói Jegyzőkönyv B. mellékletében felsorolt azon országokkal, amelyek a Jegyzőkönyvet még nem, az egységek – az ezekben az országokban használt, a kötelező, üvegházhatást kiváltó gázok abszolút kibocsátását mérő kereskedelmi rendszerei és a közösségi rendszer közötti – kölcsönös elismerése érdekében.

(19) Ezen irányelv célkitűzése – a kiotói projektalapú mechanizmusok és a közösségi rendszer közötti kapcsolat létrehozása – nem valósítható meg megfelelő módon pusztán a tagállamok önálló cselekvései által, és ezért ezen irányelv terjedelme vagy hatása miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség – a Szerződés 5. cikkében megfogalmazott szubszidiaritás elvével összhangban – intézkedéseket fogadhat el; az arányosság – a fent említett cikkben megfogalmazott – elvével összhangban ez az irányelv nem haladja meg a cél eléréséhez feltétlenül szükséges mértéket.

(20) A 2003/87/EC irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ IRÁNYELVET:

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

1. cikk

Módosítások a 2003/87/EK irányelvhez

A 2003/87/EK irányelv a következők szerint módosul:

1. A 3. cikk a következő pontokkal egészül ki:

„k) »I. melléklet szerinti fél« olyan, az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye (UNFCCC) I. mellékletében felsorolt fél, amely – a Kiotói Jegyzőkönyv 1. cikk (7) bekezdésében foglaltak szerint – megerősítette a Kiotói Jegyzőkönyvet;

l) »projekttevékenység« az I. mellékletben felsorolt egy vagy több fél által a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének vagy 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően jóváhagyott projekttevékenység;

m) »kibocsátáscsökkentési egység« (ERU) a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;

n) »igazolt kibocsátáscsökkentés« (CER) a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység.”

2. A 11. cikk után a következő cikket kell beilleszteni:

„11a. cikk

A közösségi rendszer projekttevékenységeiből eredő CER-ek és ERU-k felhasználása

(1) A (3) bekezdésre is figyelemmel, a tagállamok az üzemeltetők számára engedélyezhetik, hogy a 11. cikk (2) bekezdésében említett időszakokban a közösségi rendszer projekttevékenységeiből eredő CER-eket és ERU-kat használjanak fél, legfeljebb az egyes tagállamok Nemzeti Kiosztási Tervében az egyes létesítményekre és az adott időszakra vonatkozó kibocsátási egység-kiosztás százalékos mértékéig. Erre egy egységnek a tagállam által egy – az ezen üzemeltetőt a tagállama szerinti nemzeti kibocsátásforgalmi-jegyzék szerint megillető – CER-ért vagy ERU-ért cserébe történő kiadásával és azonnali visszaadásával kerül sor.

(2) A (3) bekezdésére is figyelemmel, a 11. cikk (1) bekezdésében említett időszakban a tagállamok az üzemeltetők számára engedélyezhetik a projekttevékenységekből eredő CER-ek felhasználását a közösségi rendszerben. Erre egy egységnek a tagállam által egy CER-ért cserébe történő kiadásával és azonnali visszaadásával kerül sor. A tagállamok törlik az üzemeltetők által a 11. cikk (1) bekezdésében említett időszak alatt felhasznált CER-eket.

(3) Minden olyan CER és ERU, amelyet az UNFCCC-nek, a Kiotói Jegyzőkönyvnek és az ezek alapján később elfogadott határozatoknak megfelelően adtak ki, valamint amely ezeknek megfelelően használható fel, a közösségi rendszerben is felhasználható:

a) kivéve, figyelemmel arra a tényre, hogy az UNFCCC-nek, a Kiotói Jegyzőkönyvnek, valamint az ezek alapján később elfogadott határozatoknak megfelelően a tagállamoknak tartózkodniuk kell a nukleáris létesítményekből eredő CER-ek és ERU-k – a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikk (1) bekezdésében és a 2002/358/EK határozatban megfogalmazott kötelezettségvállalásaik teljesítése érdekében történő – felhasználásától, illetve az üzemeltetőknek tartózkodniuk kell az ilyen létesítményekből eredő CER-ek és ERU-k a közösségi rendszerben, a 11. cikk (1) bekezdése és a 11. cikk (2) bekezdésében említett első öt éves időszak alatt, történő felhasználásától;

és

b) kivéve a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásából és az erdészeti tevékenységből származó CER-eket és ERU-kat.

11b. cikk

Projekttevékenységek

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a csatlakozási szerződést aláírt országokban folytatott projekttevékenységek – az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján később elfogadott határozatok szerint megállapított – alapelemei teljes mértékben megfeleljenek a közösségi vívmányoknak, ideértve a csatlakozási szerződésben megállapított átmeneti eltéréseket.

(2) A (3) és a (4) bekezdésekben foglaltak kivételével a projekttevékenységeknek otthont adó tagállamok biztosítják, hogy egyetlen ERU vagy CER sem kerül kiadásra az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményekből eredő, üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, illetve korlátozására.

(3) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetlenül csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – ezen létesítmény üzemeltetője általi – törlése esetén adhatók ki.

(4) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetett módon csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – az ERU-k és a CER-ek származásának megfelelő tagállam nemzeti jegyzékéből való – törlése esetén adhatók ki.

(5) Az a tagállam, amely magán-, vagy közintézmények számára engedélyezi a projekttevékenységekben való részvételt, továbbra is felelős marad az UNFCCC-ben és a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt kötelezettségek teljesítéséért, valamint biztosítani kell, hogy az ilyen jellegű részvétel összeegyeztethető az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott vonatkozó iránymutatásoknak, szabályoknak és eljárásoknak.

(6) A 20 MW termelőkapacitást meghaladó teljesítményű vízerőmű projekttevékenységek esetében a tagállamok az ilyen projekttevékenységek jóváhagyásakor biztosítják a vonatkozó nemzetközi követelményeknek és iránymutatásoknak – ideértve a Nagy Gátak Világbizottsága 2000-es, »Gátak és fejlődés. A döntéshozatal új kerete« című záróbeszámolójában foglaltakat – az ilyen jellegű projekttevékenység fejlesztése során történő tiszteletben tartását.

(7) A (3) és (4) bekezdések végrehajtását – különösen a kettős elszámolás elkerülését szolgáló rendelkezéseket, valamint az (5) bekezdés végrehajtásához szükséges azon rendelkezéseket, amelyek esetében a fogadó fél teljesíti a JI-projekttevékenységekhez szükséges követelményeket – a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban kell elfogadni.”

3. A 17. cikk helyébe a következő lép:

„17. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

Az egységek kiosztásával kapcsolatos határozatokat, az olyan projekttevékenységre vonatkozó információt, amelyekben valamely tagállam részt vesz, vagy magán- vagy közintézmények részvételét engedélyezi, és a kibocsátásról szóló, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben előírt és az illetékes hatóság birtokában lévő jelentéseket a 2003/4/EK irányelvvel összhangban a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.”

4. A 18. cikk a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok különösen biztosítják a koordinációt a projekttevékenységek – a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti – jóváhagyására kijelölt központ és a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének végrehajtására kijelölt nemzeti hatóság között; mind a tájékoztatási központot, mind pedig a nemzeti hatóságot az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kell kijelölni.”

5. Az 19. cikk (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A rendeletnek a CER-eknek és az ERU-knak a közösségi rendszerben való felhasználására és azonosítására, valamint az ilyen felhasználás felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaznia kell.”

6. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a jelentés különös figyelmet fordít az egységek kiosztására vonatkozó szabályokra, az ERU-knak és a CER-eknek a közösségi rendszerben való felhasználására, a jegyzékek működtetésére, a felügyeletre és a jelentéstételre vonatkozó iránymutatások alkalmazására, az igazolásra és az irányelvnek való megfeleléssel kapcsolatos kérdésekre és végül – adott esetben – az egységek adóügyi kezelésére.”

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság a tagállamok illetékes hatóságai közötti információcserét szervez a kiosztásra vonatkozó kérdésekkel, az ERU-knak és a CER-eknek a közösségi rendszerben való felhasználásával, a jegyzékek működtetésével, a felügyelettel, a jelentéstétellel, az igazolással és az ezen irányelvnek való megfeleléssel kapcsolatos előrelépésekről.”

7. A 21. cikk után a következő cikket kell beilleszteni:

„21a. cikk

A kapacitások kiépítésére irányuló tevékenységek támogatása

Az UNFCCC-vel, a Kiotói Jegyzőkönyvvel, valamint bármely, ezek végrehajtását szolgáló, később elfogadott határozattal összhangban a Bizottságnak és a tagállamoknak – az intézmények a JI és CDM projekttevékenységek fejlesztésében és végrehajtásában való részvételének elősegítése érdekében, továbbá annak érdekében, hogy ezek az országok – saját fenntartható fejlődési stratégiájukat segítő – teljes mértékben kihasználhassák a JI-k és a CDM-ek által nyújtott előnyöket – törekedniük kell a kapacitásfejlesztő tevékenységeknek a fejlődő országokban és a gazdaságilag átalakuló országokban történő támogatására.”

8. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a projekttevékenységekből eredő egységek felhasználhatóságát, ideértve az ERU-k és a CER-ek a közösségi rendszerben megengedett felhasználása összehangolásának szükségességét;”

b) a (2) bekezdés a) pontjával együtt a következő pontokkal egészül ki:

„l) a projektmechanizmusok a projekteknek helyt adó országokra, különösen azok fejlesztési célkitűzéseire gyakorolt hatása – ideértve azt is, hogy jóváhagyásra kerültek-e 500 MW termelőkapacitást meghaladó, a környezetet vagy a társadalmat hátrányosan befolyásoló JI- és CDM-víztermelő-projekttevékenységek – és a CER-eknek vagy ERU-knak az ilyen víztermelő-projekttevékenységek keretében, a közösségi rendszerben történő jövőbeni felhasználásának alakulása;

m) a kapacitásfejlesztési törekvésekhez nyújtott támogatás a fejlődő országokban és a gazdaságilag átalakuló országokban;

n) a hazai projekttevékenységek tagállamok általi 2008-tól történő jóváhagyására és az ilyen tevékenységekből eredő kibocsátáscsökkentésekre vagy korlátozásokra vonatkozó egységek kiadására vonatkozó szabályok és eljárások;

o) az egységek ideiglenes jellegével kapcsolatos technikai rendelkezések, a 17/CP.7 határozatban megállapított, a földhasználati, a földhasználat-megváltoztatási és az erdészeti projekttevékenységekre vonatkozó 1 %-os elfogadási korlát, a géntechnológiával módosított szervezetek és a potenciálisan invazív idegen fajok az erdőtelepítési és az erdő-visszatelepítési projekttevékenységekből eredő használatához kapcsolódó lehetséges kockázatok felmérésének eredményére vonatkozó rendelkezések alakulása annak érdekében, hogy az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott határozatokkal összhangban az üzemeltetők 2008-tól a közösségi rendszerben használhassák fel a földhasználati, a földhasználat-megváltoztatási és az erdészeti projekttevékenységekből eredő CER-eket ERU-kat.”

c) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 11. cikk (2) bekezdésében említett időszakokat megelőzően minden tagállam közzéteszi a nemzeti kiosztási tervben az ERU-k és a CER-ek tervezett felhasználását, és az egyes létesítményekre vonatkozóan meghatározott kiosztás százalékos arányát, amelynek erejéig az üzemeltetők az adott időszakban, a közösségi rendszerben ERU-kat és CER-eket használhatnak fel. Az ERU-k és a CER-ek teljes használatának összhangban kell lennie a Kiotói Jegyzőkönyvben, az UNFCCC-ben, valamint az ezek alapján később elfogadott határozatokban megállapított vonatkozó kiegészítő köteleességekkel.

A tagállamok a 280/2004/EK határozat (*) 3. cikkével összhangban kétfévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak arról, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvvel és az az alapján elfogadott határozatokkal összhangban a hazai tevékenység milyen mértékben valósítja meg a nemzeti szintű erőfeszítésekhez történő hozzájárulás lényeges elemét, hogy a projektmechanizmusok milyen mértékben egészítik ki a hazai tevékenységet, továbbá arról, hogy ezek hogyan arányulnak egymáshoz. A Bizottság a hivatkozott határozat 5. cikkével összhangban erről jelentést tesz. A jelentés alapján a Bizottság szükség esetén jogalkotási vagy más javaslatot dolgoz ki a tagállamok rendelkezéseinek kiegészítésére, annak biztosítása érdekében, hogy a mechanizmusok használata a Közösségen belül a hazai tevékenység kiegészítéséül szolgáljon.

(*) HL L 49., 2004.2.19., 1. o.”

9. A III. melléklet a következő ponttal egészül ki:

„12. A terv a CER-ek és az ERU-k az üzemeltetők által a közösségi rendszerben felhasználható maximális mértékét az egyes létesítményeknek kiosztott egységek százalékban határozza meg. A százalékos mértéknek összhangban kell lennie a Kiotói Jegyzőkönyvben és az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatokban megállapított kiegészítő köteleességekkel.”

2. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendeleteket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2005. november 13-ig megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezen intézkedések elfogadásakor a tagállamoknak hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen fogadtak el. A Bizottság erről értesíti a többi tagállamot.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

4. cikk

Személyi hatály

Ezen irányelv címzettjei a tagállamok.

Kelt Strasbourgban, 2004. október 27-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök
A. NICOLAI